

(המשך ממעמד 20)

"איום כלפי ישראל" גם בנאום הקצר שהשמיע בטקס הפתיחה חזר על רצונה של מצריים בשלום, אך לא שכח להזכיר, כפי שהוא עושה תמיד, את ה"אני מאמין" של מצריים, בו היא מחזיקה מזה שנים: השלום עם ישראל כרוך בפינוי השטחים המוחזקים ובמתן זכויות לפלסטינים.

הכתב לעניינים ערביים של הארץ הוא נץ, מצוי, וכך גם עורכי-הלילה שעבד באותו ערב, הוא הכתיר את הידיעה על פתיחת-התעלה למחרת היום (יום ו', ה'6 ביוני) בכותרת: "איומים כלפי ישראל בי דברי סאדאת בפתיחת תעלת-סואץ". בין הכותרת לבין האמת רובצת תהום.

הירבו לספר על סלון עליזה, בהנהלתו של הגב' לי (אשת-עסקים נורווגית) והגב' עליזה לשם.

רעיית השגריר, עליזה לשם, מוסמכת לי-קוסמטיקה, טענה כי מטרתה היתה לרכוש ביסיון בניהול-למעשה של סלון-ליופי, וזאת במטרה לפתוח סלון דומה בירושלים, כאשר היא ובעלה ישובו לישראל בשנה הבאה.

השמצות ואינטריווים. מפרחי ה-רכילות טענו — להד"ם! מדוע ישקיע ה-שגריר כסף בפתיחת סלון, כאשר ממילא ישוב לישראל בעוד שנה לכל היותר? מה גובה השקעה זו? מי נתן מכספה, ומי נתן מוניטין לסלון? כיצד חולקה השו"ת פתת בין הגברת לי לבין הגברת לשם?

קוסמטיקאית לשם (מימין) ושחקנית דנית, קאציפנו לתגובה זו!

כאשר נשאל השגריר לשם בדבר תגור-בתו לשמועות הללו, השיב: "אינני מוכן להתיחס להשמצות ואינטריווים. אני יודע יפה מאד מהו מקורן של שמועות אלו, החוגים הישראליים".

אך מאחר שלא קיימים כל "חוגים יש-ראליים" בקופנהאגן זולת עובדי שגרירות ישראל, ניתן להניח כי השגריר רמז כי הוא חושד בכמה מאנשי משרד-החוץ, הלוט"ש שים עין למישרתו (השגריר בא לדנמרק בראשית 1971, והיה עתיד לסיים כהונתו בראשית 1975, רק לאחר בקשות הוארכה כהונתו בשנה נוספת).

אולם את הביקורת המרה ביותר על גי-צול שמו של שגריר ישראל לתיפארת עסק מיסחרי, השמיע אחד מראשי הקהילה היהודית בדנמרק, שאמר:

"תפקידה של אשת שגריר הוא לעזור לבעלה. אם שואלים מהו מקור השמועות והרכילות, הרי פתיחת סלון ליופי בניהולה של אשת השגריר, היא התורמת להיווצ-רותן של שמועות מסוג זה".

טעינו בפירסומת. השגריר לשם רוגז על הפירסום בעיתונות הישראלית, שפגעה קשות בשמו. טען נגד העיתונות הישרא-לית כולה כי היא ששה ללכלך את שמו של כל אדם כאשר רק נקרת לה הזדמנות כזו. לדבריו, אילו לא טרחה כמה יורדים לשגר לעיתונות בישראל את קיטעייה-עיי-תונות שפורסמו בדנמרק, לא היה הדבר זוכה לפירסומת בישראל.

על עצם פתיחת הסלון, הודה: "לא ציפינו לתגובה כזו. להיפך, בציבור דני-מרק התקבלה פתיחת הסלון בעין יפה. ייתכן שטעינו בפירסומת הרבה שניתנה לסלון".

ייתכן, הציבור בישראל ראה בעין רעה את אשת השגריר המקדישה את עיתותיה הפנויות לטיפוח יופיין של נשות דנמרק, ככתוב בראיון עימה שפורסם באחד מ-עיתוני דנמרק.

לשם דחה מכל-יכול, כשטות ואבסורד, רעיון ירידה לדנמרק, מאחר שחוקי מדינה זו אינם מעניקים רשות שהייה, אלא בי-מיקרים נדירים ביותר. וזאת במיקרה של בן או בת-זוג דניים, המבקשים זכות שתייה עבור בן-זוגם.

שגריר לשם ודוגמנית, "לכלך כל אחד!"

פרשות

סלון עליזה

אשתו של השגריר פתחה סלון

ליופי במקום-יהונתו —

העיתונות בישראל

עשתה מכך מטעמים

תחילה עברה השמועה מפה-לאזון: שגי-ריר ישראל בדנמרק, משה לשם, עושה הכנות לרדת, ולהשתקע בדנמרק. השגר-ריר, אשר אהבתו לדנמרק היתה בבחינת סוד ידוע, ואשר תוך ארבע שנות כהונתו בקופנהאגן רכש שליטה מלאה בשפה ה-דנית, היה אורח קבוע בכל אירוע חברתי בבירה הדנית, כאשר לצדו ניצבת תמיד אשתו היפהפייה עליזה — לא היקשה על מפרחי הרכילות אודותיו לבסס את טעני-תם.

הסיבה — סלון לקוסמטיקה אשר נפתח ברוב פאר ופירסומת במרכזה של קופנ-האגן, באיזורים-היוקרה של העיר ליד פאר-מלונות סקנדינביה, מלון ד'אנגלטר, מדורי הרכילות של עיתונות קופנהאגן

זה מול זה

שכונת הגהינום: צריפים מקרטון, מפח ומארגזים, גגות מחור-זקים באבנים מפני הרוח, מול בניינים מפוארים וחדשים בני 6 עד 10 קומות. כך ניראים הבתים בגיבעת-עמל ב' ליד בנייני שיכון בבלי.

מוקד חדש של זעם, 'אוש

ואלימות מתבשל בצפון תל-אביב

הוא עלול להתפוצץ בכל רגע

גיבעת-עמל ב', לא רוצים לדבר איתנו! ניצב דויד עופר, מפקד מישטרת מחוז תל-אביב, ביקש להיפגש עם המורדים מ-גיבעת-עמל. קצינים בכירים של המישטרה עושים מאמצים להשיג מידע על תוכניו-

ב אחד הבתים בצפון תל-אביב יושב בים ארבעה אנשים, ועורכים תוכנית לשיתוקה הכללי של העיר. המיבצע, ה-מתוכנן לפירטי-פרטים, עלול לצאת ל-פועל כבר בימים הקרובים.

כאלף גברים, נשים וילדים יתפסו עמי-דות, בשעות הערב, משני צידי דרך חיפה, סמוך לגשר הירקון, ויסגרו את הכביש. שתי קבוצות, ובהן כמה עשרות גברים צעירים, יפלו בשעות שעה עצמה לבניין משרדי חברת סולל-בונה ברחוב אלנבי בתל-אביב. על קבוצת גברים נוספת הוט"לה המשימה לחדור למישרדו של ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("ציצ") להט. פירטי התוכנית הסודית הו עדיין אינם ידועים למישטרה. הקבוצה המתכננת את הפעולות העתידות בתל-אביב, מתכנסת ל-התייעצויות ולדיונים בבית בודד, לא הר-

הלוואת

תמי חנש, בת 18, דור שני בגיבעת-עמל, תימניה יפהפייה שאינה רוצה לה-קיים בית ומישפחה במקום שבו היא וששת אחיה ואחיותיה נולדו וגדלו. "אפילו על באריקות נעלה! ניחם ולא נוותר!"

תיהם של משה בלטקו ואנשיו, האם ניתן עדיין להרגיע את הרוחות? לפי כל ה-סימנים, מתכוננים אנשי השכונה לקרבות-רחוב, פשוטו כמשמעו.

הגהינום של

גיבעת-עמל

ניחם על הבאריקות. כמו לפני "מילחמת יום-הכיפורים" אומרים צעירי רי השכונה בחיך מר, או באותן הפגנות שלהם, יצאו כנגדם מאות שוטרים, שהלמו באלות על ראשי המפגינים והשתמשו בי-גורמדיע.

גם עתה, כאן, מורגש באוויר ריח של אבק-שריפה. אנשי גיבעת-עמל מכינים משהו. לא ברור מתי יפעלו, או כיצד, אבל דבר אחד ברור: הולך להיות שמה. הם פשוט נואשים. "בלי אלימות זה לא ילך", חושבים כולם.

הלוואת

משה בלטקו, 28 שנה בשכונה שבצפון תל-אביב, אחד ממארגני מאבקם של המשתכ-נים בשכונת העוני גיבעת-עמל ב', אם לא נתקומם נגד סולל-בונה ונגד ראש ה-עיר, נישאר עוד הרבה שנים בבתי ה-הרוסים שלנו", אומרים התושבים בשכונה.

חק משיכון בבלי שבצפון העיר. מיהם ה-אנשים הללו? האם אלה קושרים, מהפי-כנים או אנשי הפתח? "אנחנו כולנו רק אורחים שרוצים את ה-זכויות שלהם, אבל מתייחסים אלינו כמו אל אנשי פתח", אומר משה בלטקו בן ה-50, אחד ממפקדי מורדיה של שכונת